

گزارش تصویری

در میان بی‌تفاوتی زائنی‌ها به المپیک، این آقایان این نوشته به میهمانان خوشامد می‌گوید.

خبرنگار نیویورک تایمز به محض اینکه ایرانی‌ها می‌بیند، سراغ بهرام افشارزاده را می‌گیرد و عکسی که با او به یادگار گرفته را نشان می‌دهد.

المپیک است و زیبایی‌اش به همین کنار هم بودن‌ها با وجود همه تفاوت‌هاست. حیف که کرونا اجازه نداد از این تصاویر زیاد ببینیم.

این هم گزارشگری که سعی می‌کند متنش را درست و بدون کم و کسر بخواند. با وجود این لقمه آماده، باز هم تیق می‌زند و چند باری ضبط تکرار می‌شود.

در فاصله یکی، دو ساعت مانده به مسابقات نیمه‌نهایی و فینال توکائندو، زائنی‌ها تمرین می‌کنند تا بدانند در مواجهه با مصدومیت یک ورزشکار باید چه‌کار کنند.

درست است که دوروزی از افتتاحیه بازی‌های المپیک گذشته، اما خواب این خبرنگار در لایه‌لای شلوغی مراسم افتتاحیه به این زودی گهنة نمی‌شود.

این خانم که با خوشحالی بین مسؤلان ایرانی ایستاده، سمیرا اصغری است؛ عضو سابق تیم ملی بسکتبال افغانستان که از سال ۲۰۱۸ عضو کمیته بین‌المللی المپیک شده است.

ناهید کیانی: جوی که در فضای مجازی راه افتاد، ذهنم را به هم ریخت

کسی حواسش به من نبود

درباره جوی که پیش از این مسابقه راه افتاده است. ناهید کیانی حرف‌هایش را با این جملات آغاز می‌کند: «قرعه من از قبل مشخص بود و به لحاظ ذهنی آماده‌ام این مسابقه بودم اما اتفاق‌هایی که در یکی، دو روز قبل از مسابقه افتاد، اذیتم کرد. کیمیا بنا به دلایلی مهاجرت کرده که تصمیم شخصی‌اش بوده اما برایم عجیب بود که این مسابقه تا این حد حساس شد. روزی که قرعه‌کشی انجام شد، من برای صحبت با تنها دختر توکائندوکار تیم ملی ایران در توکیو صحبت را که آغاز می‌کند، به‌خوبی می‌توان بغضش را حس کرد. چند ساعتی گذشته و ناهید هنوز بیض دارد. فشار روحی زیادی را پشت سر گذاشته و می‌گوید برای جمع‌وجور کردن خودش به زمان نیاز دارد. اتفاق‌هایی در یکی، دو روز منتهی به مسابقه افتاده که همه برنامه‌اش را به هم ریخته و حالا زمان مناسبی است برای صحبت

کیمیا عزیزانه به مدال المپیک توکیو نرسید

تکرار مدال ممکن نشد

کیمیا عزیزانه با شکست از رقیب چینی دستش از مدال المپیک توکیو کوتاه‌ماند. در رقابت‌های روز دوم توکائندوی المپیک ۲۰۲۰ توکیو و در مسابقه ردپندی وزن ۵۷ کیلوگرم زنان، کیمیا عزیزانه از تیم پناهندگان به مصاف خدیجه ایلگان از ترکیه رفت که با نتیجه ۸ بر ۶ شکست خورد و دستش به مدال برنز المپیک نرسید. عزیزانه در دور نخست ناهید کیانی از ایران را شکست داده بود. در وزن ۵۷ کیلوگرم زنان، آناستازیا زولوتیچ از آمریکا به مدال طلا رسید، تاتیانا مینینا از روسیه نقره گرفت و مدال‌های برنز نصیب خدیجه ایلگان از ترکیه و چیا لینگ لواز چین تاییه شد. این

تلاش برای تخریب جواد فروغی ادامه دارد

شاهکاری که جاودانه ماند

مدالی تاریخی که پیش از او هیچ ورزشکاری در رشته تیراندازی موفق به ثبتش نشده است. او بعد از کشتی، وزنه‌برداری، توکائندو و دوومیدانی، تیراندازی را صاحب مدال المپیک کرده و حیف است این افتخار در فضای مجازی آلوده به فحاشی شود و اتفاق‌هایی از این دست بیفتد؛ بخصوص اینکه انگار برخی در خارج از کشور هم خیلی بدشان نیامده است و شروع کرده‌اند به اقداماتی برای خدشه‌دار کردن این مدال. موضوعی که این مدال را از شمشدر می‌کند این است که جواد فروغی در روزهایی که تعدادی از همین ورزشکاران شماره یک ایران نگاه‌شان این است که باید از ورزش به نفع خود برداشت کرد، بدون اینکه هر روز حاشیه‌نازهای درست‌کند، مدال طلای المپیک را گرفته است و دقیقاً در این شرایط این موارد است که باید دیده شوند.

چند روز قبل از اعزام به توکیو، زمانی که با جواد فروغی صحبت کردم، از تلاشی که کرده گفت و روایایی که در ذهنش ساخته است. از آرامشش گفت و امیدش به خدا. و حالا همه اینها به کمکش آمده و باید بد را این ورزشکار را دانست، نه اینکه تخریبش کرد. تیرانداز طلایی ایران دو روز دیگر مسابقه دیگری دارد که در آن هم شانس مدال به حساب می‌آید و در این روزها باید بیشتر از هر چیزی آرامش داشته باشد نه اینکه شنونده حرف‌هایی باشد که نتیجه‌ای جز شکست ندارد.

حالی که هر روز بدتر می‌شود.

جواد فروغی در حالی که به‌خاطر مشکل قلبی، امکان پرداختن به ورزش تیراندازی را نداشته، به‌صورت خیلی ساده و معمولی تیراندازی را یاد گرفته و بعد از ۱۵ سال، در ۴ سالگی به طلای المپیک رسیده است. پرستار بیمارستان بقیه‌الله که حرفه‌اش کمک به حفظ جان مردم است، در اوج آرامش، در بی‌ادعایی محض و بدون هیچ هياهو و سروصدایی، تمرین کرده و طلای بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا را گرفته است؛ دعوای بی‌نتیجه که فقط یک اثربیشتر ندارد،

شهر، بی‌نشان از المپیک

توکیو در رودر بایستی

مردمش

هر رویدادی که برگزار می‌شود، بهانه‌ای است برای تزریق هیجان و شور و نشاط در شهری که میزبان است و مردمی که می‌دانند این رفت‌وآمد چه حال خوبی به آنها و شهرشان می‌دهد. المپیک که باشد، چه بهتر. این تأثیر چند برابر می‌شود و به همین نسبت حال مردم بهتر، اما اینجا در توکیو حال و هوا جور دیگری است.

«توکیو» بی‌که امروز می‌بینم، نه با المپیک ۲۰۱۶ ریو که حتی با شهری که کمتر از دو سال قبل و پیش از همه‌گیری ویروس کرونا دیدم، قابل مقایسه نیست. دو سال قبل شهر شلوغ بود و بیست درهای بسته ورزشگاهی که آخرین مراحل ساختش را سپری می‌کرد، پر بود از مردمی که خوشحال بودند از این میزبانی. حتی وقتی برای دقایقی درهای ورزشگاه اصلی بازی‌ها باز شد تا میهمانانی که برای بازدید به توکیو آمده بودند وارد ورزشگاه شوند، فرصت را غنیمت شمردند و فیلم و عکس سلفی می‌گرفتند تا بخشی از این اتفاق شوند، اما حالا که بازی‌ها شروع شده، انگار همه چیز فرق کرده است.

حتماً که کرونا بی‌تأثیر نیست اما این میزان سکوت در شهری مثل توکیو هم چیزی نیست که بتوان راحت آن را پذیرفت؛ حتی اگر دلیل سفت و محکم‌می مثل کرونا را پشت سر داشته باشد. درست است که بازی‌ها بدون حضور تماشاگر برگزار می‌شود و کمیته برگزاری بازی‌ها و کمیته بین‌المللی المپیک در نهایت و در فاصله چند روز مانده به بازی‌ها، تصمیم به حذف تماشاگران از المپیک توکیو گرفتند اما حتی همین تصمیم هم دلیل این سکوت نیست. انگار سعی شده همه چیز خیلی جمع‌وجور برگزار شود؛ بدون اینکه حساسیتی برانگیخته شود. در ورودی ورزشگاه‌های محل برگزاری بازی‌ها پرچم‌ها و تابلوهای خیلی کوچکی هستند که به لوگوی بازی‌ها مزین شده‌اند و کمی که از ورزشگاه‌ها فاصله گرفته می‌شود، تقریباً نمی‌توان نشانی از المپیک پیدا کرد. مرسوم است اتوبوس‌هایی که برای بازی‌هایی مثل المپیک در اختیار میهمانان داده می‌شود تا به سان‌ها و محل اقامت‌شان برسد، پوشیده از آرم و نشان بازی‌ها باشد، اما جالب است که در توکیو حتی اتوبوس‌ها هم کسی را یاد المپیک توکیو نمی‌اندازد. روی پشت‌ر اتوبوس‌ها نشانی از المپیک توکیو نمی‌توان پیدا کرد؛ گویا همه چیز طوری طراحی شده تا مردم این شهر کمتر بویایی از المپیک ببرند. حتی

سروکلّه «میراوا» هم پیدا نشده؛ عروسک با مسکات بازی‌ها که اسم پرمعنایی برای زائنی‌ها دارد. او را با مفهوم «آینده ابدی» می‌شناسند اما حداقل در حاشیه مراسم افتتاحیه و ورزشگاه‌هایی که تا به امروز درهای‌شان به روی ورزشکاران باز شده، نشانی از این عروسک دیده نمی‌شود.

المپیک توکیو با این حال و هوا دومین روز رسمی‌اش را هم پشت سر می‌گذارد و به جز تعداد محدودی از مردم شهر که برای میهمانان دست تکان می‌دهند، اهالی توکیو نشان داده‌اند انتظار میهمانان المپیک را نمی‌کشند. گویا دولت هم سعی کرده طوری برنامه‌ریزی کند که کمتر نشانی از المپیک به چشم مردم بیاید، تا شاید کمتر تحریک‌شان کند.

فروغی اولین پاداش

پای سکورا گرفت

پاداش پای سکوی قهرمان تیراندازی المپیک توکیو پرداخت شد. پاداش ۱۰۰۰۰ یورویی کمیته ملی المپیک به‌عنوان پاداش پای سکوی مدال‌آوران طلای المپیک ظهر امروز و در محل سفارت جمهوری اسلامی ایران در توکیو به جواد فروغی قهرمان المپیک ایران در ماده تیانجه ۱۰ متر بادی اهدا شد. در این مراسم که با حضور مسعود سیدطائی، فر وزیر ورزش و جوانان، سردار صالحی، امیری رئیس کمیته ملی المپیک، رحمانیان، سفیر ایران در توکیو، دادگر رئیس فدراسیون طلا، نقره و برنز کاروان اعزامی ایران تیراندازی، طاهریان، نایب رئیس زنان کمیته المپیک و فرهادی زاد معاون ورزش زنان وزارت ورزش برگزار شد، پاداش ۱۰۰۰۰ یورویی پای سکو که از سوی هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک برای مدال‌آوران طلای بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو نظار گرفته شده بود به جواد فروغی اهدا شد. طبق تصمیم هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک به مدال‌آوران طلا، نقره و برنز کاروان اعزامی ایران به بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو به ترتیب ۵۰۰۰، ۳۵۰۰ و ۱۰۰۰ یورو پاداش نقدی به‌عنوان پاداش پای سکو اهدا می‌شود. همچنین به‌کار فنی رشته‌های مدال‌آوران نیز ۷۰ درصد این مبلغ پرداخت می‌شود.